

планини ти, които се протакатъ отъ изтокъ къмъ западъ, доста много пръчатъ да се не распростира топлината и студътъ. Обикновено въ такъви планини се забѣлѣзва, че сѣверната имъ страна е по-студена отъ южната. Планини ти, които се протакатъ покрай морето, често докарватъ суша на това мѣсто и понякога дори го обрѣштатъ на пустиня.

Устройство на морското дѣно. Дѣното на морето не е нищо друго, а подводна частъ отъ земната кора; затова си и прилича на устройството на сушата. И така дѣното на морето не е равно, както не е равна и повърхнината на сушата: и то има ниски мѣста, и плоски височини. Ниски ти мѣста на дѣното ние наричаме дълбоки мѣста*); а плоски ти височини, които малко нѣшто се показватъ надъ водата, наричатъ се *мели* (насипи), а ония, които се издаватъ вѣнъ отъ водата, правятъ голѣми острови. Дѣното на морето има и планини, които, кога се издигатъ малко нѣшто надъ водата наричаме *рифи*, а кога се издигатъ надъ водата правятъ различни купове и бърда острови. Отъ мели ти най-забѣлѣжителна е *Ню-Фаундленска*.

Свойство на морската вода. Морската вода има *солено-горчивъ вкусъ*. Тоя вкусъ е много неприятенъ, затова, които пътоватъ по море, наливатъ си прѣсна вода да иматъ за пиеніе. Нѣ морската вода не е навсякъдѣ еднакво солена: въ тропическите морета и въ полярните тя е много по-солена, отъ колкото въ умѣрените страни; въ тропическите морета е по-солена, защото тамъ много се испарява; а въ полярните, защото замръзва.

*) Въ южната частъ на Атлантическия океанъ не можил да стигнатъ дѣното на дълбочината до 24,000 лак.